

(המשך מעמוד 3)

שהפגנת ציון טוב ללא התנאת הדבר בהסדר שלום — עלייך החזרת פליטים הרוצים לשוב חזור — תוביל באורח טבעי ואוטומטי ל־הסדר שלום מהיר (כתאנה בטרם קיץ כב־כורה אל פי האוכלי), משלה את עצמו באורח מסוכן.

לעניות דעתי, בהצעה שלי יש יותר סיכוי להגיע לשלום ולזכות באהדה הדרגתית של דעת־קהל עברית גדולה, ואף לאהדת הפל־טים עצמם. החזרת פליטים (פרט לאיחוד משפחות בדרגות־קירבה מידיות) חייבת לה־יות מותנית בהסדר־שלום, שקיומם יובטח בערובות, ועל מדינות ערב לקלוט פליטים גם כן. למעשה נקלט כבר חלק מן הפליטים, בעיקר בירדן.

צבי גרלאון, עורך־דין, המת־השרון

הגה הירוק

הצעה למפכ"ל המשטרה: שיטע פעם ב־

המושג ולשנינה

אמנם צעירה אני מכדי להטיף מוסר ב־אוני גדולים וחכמים בפוליטיקה, כמו אלה המוציאים לאור ספ־רי בדיחות, אך ההו־מור שלהם כבר מק־פיא את הדם.

אפד

עלינו להחזיר ל־עצמנו את כבודנו העצמי והלאומי, ב־טרם נהפך לבדיחה, למשל ולשנינה ב־עולם כולו. ייתכן שמנהיגינו אינם כה מתאימים לתפקידם, אך גל ה־בדיחות האחרון, יו־תר משהוא שם ל־לעג ולקלס את המנהיגים, הוא עושה כן לנו ולמדינתנו.

יסלחו לי כל אלה שלהם אני נשמעת

שולחן בית־הכנסת צלחת לתרומות למען ה־קרן הקיימת. היו שם עוד צלחות אחרות, לתרומות לכל מיני ישיבות. זה היה בשנות השלושים.

לא לקח הרבה זמן, ובמקום תרומות ק־בלתי סטירת לחי על חוצפתי, אוכור זאת כל חיי. נותן הסטירה וכל מגדפי היו אנשי אגודת ישראל.

ועוד מיקרה, גם הוא מן הזמנים ההם: היה נהוג שבחגים לאומיים מתפללים לבר־י אוחו ולשלומו של השליט במדינה. אחר כך היו שרים את הימנון הארץ, ולבסוף את ההימנון שלנו, התקווה. והנה, חברי של לורנץ מאותם הימים היו סותמים את האוז־ניים למשמע השיר שלנו. כששאלתי אותם למה, ענו לי כי התקווה היא טריפה. אני יכול להביא עוד הרבה דוגמות, אבל נידמה לי שאלה מספיקות כדי שהקוראים ישפטו מי מבין החכמים צדק.

מיכאל הירש, חיפה

חכמים, היוזרו בהתלהבותכם!

כל העתונים כתבו על מישאל הסטודנטים, בנוגע לאיש המתאים לתפקיד ראש־המשלה, ואין בכלל ספק שתוצאות המישאל מעניינות. אך אתם הגדלתם לעשות (העולם הזה 1532). לא רק שמסרתם את התוצאות, לפיהן זכה אורי אבנרי במקום נכבד, לאחר דויד בן־גוריון ולפני שמעון פרס, אלא שהדבקתם לסטודנטים תוארים מפרוצים כמו "אינטליג־נטיים" ו"השאר שבעיסה". ובכן טעיתם.

הסטודנטים לא הוכיחו את עצמם במאב־קים ציבוריים, ולא נתנו כמעט אף פעם את דעתם בשאלות לאומיות חשובות. אפילו ב־עניינים הנוגעים להם עצמם, כמו שאלת שכר־הלימוד, התגלו כחסרי־אונים. אז למה מגיעה להם התהילה? בגלל הצבעה אחת? תזוהרו מהתלהבותייתר, פן תתאכזבו.

מיכאל רוזן, ירושלים

מן הקטן

בגליון האחרון (העולם הזה 1532), במכתב העורך לקוראים, הקדשתם קטע שלם לצלם שלכם, יגאל מן. פירסתם שם שתי תמונות שצילם, ומחתת לאחת מהן, בה ניראה ילד קטן, נכתב "יגאל מן: בן". מה זה? האם מן צילם את עצמו כשהיה ילד?

רותי כץ, חיפה

לא הוא צילם את בנו, דודו, בן השנתיים.

לאה וקלאודיה

בכתבה על פרלה הופיעו תמונות רבות שלה (העולם הזה 1532). בין השאר ראינו גם את אמא של אלי בולקין, את אבא שלו ועוד יודיה אחת בשם רות. כל אלה הוזכרו גם בגוף הכתבה.

לאה פרופר

אך היתה שם בחורה אחת, נאה וחיכנית, בתמונה האמצעית למעלה, ששמה לא הופיע בכותרת והיא גם לא נזכרה בסיפור העלילה. מי היא?

עמיהו זוהר, באר־שבע

טעות לעולם צודקת

בקריאה לממשלה לשתק את האופר־יציה במאמצים להבראת המשק, יצא אמש יו־ר נשיאות התאחדות בעלי התעשייה (הארץ).

מנהם בנוכח, ירושלים

הפועל תל־אביב חזרת לאיצטדיון בלומ־פילד, ותתמודד שם עם האלופה הפועל תל־אביב (היום).

ארנון סמדר, תל־אביב

ישראל הגישה איגרת שנייה למועצת הבט־חון המתריעה על סכנות גוברות והולכות בגבול הצפון (כותרת בעל המישמר).

יורם אלי, רמת־גן

זכות קדימה כמדרור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

מכתב השבוע

דינה מסויים

יש לי הצעה מהפכנית לפתרון בעיותיה הכלכליות של ישראל — הצעה שדורשת הידברות מסויימת עם הזית השיחרור הפליסטינאי. יוסכם עם חבלני החזית כי בלילה מסויים יחדרו לישראל מכיוונים שונים, יפוצצו בעת ובעונה אחת את כל מפעלי התעשייה שהוקמו עליידי פיוחס ספיר, ושהפכו כבר מזמן לנטל על המדינה.

מלבד מיפעלו של סמי ברוך — ארגון — שבו מושקע כידוע הון מיצרי, יחוסלו במכה אחת כל המפעלים. ההיגו: קריית־הפלדה, מיפעלי גימי לוי, האוניה שלום, מיפעלי אילון ועוד ועוד. הם ממילא מבוטחים בחברות ביטוח ישראליות, שהן, מצידן, מובטחות בחברות ביטוח אנגליות. דמי הביטוח ישולמו בדייקנות, במטבע זר, בהתאם לערך ההון שהושקע בזמנו במפעלים, שהוא לאין ערוך רב יותר מערכם הממשי הנוכחי של המפעלים.

כך ניפטר מהנטל ונוכה בכסף טוב. אבל בכך עדיין לא נפטרנו מסכנה מוחשית: ספיר יקח שוב את הכסף לידיו, וישקיע אותו שוב במפעלים כושלים.

כדי להתגבר על סכנה זו, אני קורא לקוראים אחרים, שיאמצו את ראשם הפורה.

חיים בניציוני, ירושלים

כמטיפת ציונות, אך נידמה לי שאינני בודדה בדעותי אלה.

עדה אפד, ירושלים

ההמנון הטרף

ח"כ אגודת ישראל, הרב שלמה לורנץ, טען בכנסת כי מקור הידידה מן הארץ הוא בחוסר אחירה דתית בה. ח"כ אורי אבנרי קרא קריאת ביניים כי אבות אגודת ישראל הטיפו נגד קיבוץ הגלויות (העולם הזה 1530). ואילו אני רוצה לספר לקוראים על מיקרים להם הייתי עד בזמנו — בחו"ל. כתיגך תנועה ציונית, העמדתי פעם על

רחובות תל־אביב, באותם מקומות בהם מוג־הג הגל הירוק ברמזורים, ויחכח כמו עיניו כי כל הגל הירוק הזה, כביכול, הוא עורבא פרח.

או שגידלו את המהיריות המותרות בין רמזור לרמזור, ואם לא, אז לפחות שיכוננו את פעולות הרמזורים כך שבאמת תתאפשר תנועה רצופה.

המצב הקיים עתה הוא פשוט משגע ומעצבן.

יואב ברדינסקי, תל־אביב

חוויה חדשה ונפלאה! אמבט קרם מונע עוד יבש

טיפול קוסמטי לכל הגוף — אמבט קרם fenjal נמס מיד במים, ומעשיר אותם בחמרים מוינים. בשעה שאת טובלת ב־אמבט, הופך עור גופך לגמיש, צעיר ורענן.

נוח בשימוש, אין עוד צורך במשיחת הגוף אחרי האמבט. אמבט קרם fenjal מחזיר לעור את השמנים הטבעיים, אותם הוא מאבד במשך היום. פעולתו של fenjal מתגברת ע"י שפשוף קל של המקומות היבשים בשעת האמבט.

במקלחת, מספיק לפזר מעט fenjal על הכתפיים. תמיסת fenjal במים הזורמים חודרת לעור ומעניקה לך תחושה צעירה ורעננה. גם לטיפול יומ־יומי בפנים, כדאי להכניס טיפות אחדות של fenjal למים.

מכסה מלא של fenjal מספיק לאמבטיה אחת — fenjal — שמן האמבט השיוצרי שכבש את העולם — עתה להשיג בארץ! מיוצר ע"י בלמון בע"מ תל־אביב * המפיצים חב' נורית בע"מ תל־אביב.